

Lucien Tesnière: GRUNDZÜGE DER STRUKTURALEN SYNTAX.

Herausgegeben und übersetzt von Ulrich Engel, 400 str., Klett-Cotta, Stuttgart, 1980.

U svojoj strukturalnoj sintaksi utemeljio je Lucien Tesnière jedan oblik gramatike zavisnosti koji je našao sljedbenike u Njemačkoj, gdje danas postoje dvije škole koje svoje spoznaje temelje na njegovu posthumno objavljenom djelu *Eléments de syntaxe structurale*. Utemeljitelj jedne od njih i njezin glavni predstavnik u Demokratskoj Republici Njemačkoj je Gerhard Helbig, dok je glavni predstavnik druge škole Ulrich Engel u Saveznoj Republici Njemačkoj. Ne ulazeći u detalje jedne i druge koncepcije možemo ustvrditi da je Tesnièreova teorija unaprijedila spoznaje njemačke lingvistike i dala poticaj da se i praktična, školska gramatika postavi na nove temelje.

Zbog toga ne začuđuje što se pojavio njemački prijevod Tesnièreove *Sintakse*. Možda više začuđuje što je na njemački prijevod trebalo tako dugo čekati (prvo izdanje *Sintakse* izašlo je 1959. godine). Jer nije mali broj njemačkih prijevoda stranih, većinom sovjetskih i američkih lingvističkih studija koje većim dijelom nemaju ni izdaleka onu aktualnost i znanstvenu težinu kao Tesnièreova *Sintaksa*.

U Ulrichu Engelu Tesnière je imao idealnog interpreta, vrsnog poznavaca sintakse koji je Tesnièreovu teoriju i teoretski i praktički dalje razvijao, pa je potpuno shvatljivo da je njegov zahvat u Tesnièreov tekst išao i dalje od pukog prevođenja. Engel je ispuštanjem i sažimanjem pojedinih poglavlja prvobitni tekst skratio za dobru trećinu, ali nije oduzeo ništa što je za Tesnièreovu teoriju bitno i za njemačkog čitaoca interesantno. Ispustio je, kako sam navodi u predgovoru (str. 22), ona mjesta koja se bave specifičnim fenomenima francuskog jezika, koja donose primjere iz egzotičnih jezika a nisu u vezi s poznatim evropskim jezicima, koja se odnose na dijakroniju i koja su manje važna ili opovrgnuta novijim istraživanjima.

U vrlo informativnom predgovoru prevodilac je dao kratku bilješku o autoru, kratku povijest gramatike zavisnosti i njezinu recepciju u Njemačkoj. Popis literature dopunio je i aktualizirao novim podacima i na kraju dodao rječnik lingvističkih termina originala i prijevoda.